

Čišćenje duše (Meka)

Hatib: dr. Bender ibn Abdulaziz Belile

5. safer 1446. po Hidžri / 9. august 2014.

Hvala Allahu, Uzvišenom, Plemenitom i Blagodarnom. Hvalim Ga, slavljen neka je On, i zahvaljujem Mu na veličanstvenim blagodatima, uporno i ustrajno. Svjedočim da nema boga osim Allaha, Jedinog, Koji nema druga, Vladara Sveznajućeg, i svjedočim da je naš prvak i vjerovjesnik Muhammed, sallallahu alejhi ve sellem, najbolje stvorenje i šefadžija, zagovornik, svoga ummeta na Danu okupljanja, neka su Allahova milost, blagoslov i spas na njega, na njegovu plemenitu porodicu, ashabe, tabiine i sve one koji ih slijede u dobročinstvu do Sudnjeg dana.

O ljudi, i sebi i vama oporučujem bogobojaznost. Bojte se Allaha, Allah vam se smilovao, i zahvaljujte Mu na onome čime vas je obdario i odlikovao. Allahove blagodati prema vama smjenjuju se jedna za drugom, i ne mogu se pobrojati niti ograničiti. "... i ako biste Allahove blagodati brojali, ne biste ih nabrojali – čovjek je, uistinu, nepravedan i nezahvalan." (Ibrahim, 34)

O muslimani! Allah je stvorio ljudsku dušu i podario joj narav, karakter i ćud, kako bi bila sposobnija i spremnija za ono što joj predstoji u vjeri i na dunjaluku. Ljubav i mržnja, zadovoljstvo i nezadovoljstvo, blagost i grubost, odmjeranost i brzopletost, velikodušnost i škrtost, sve ove i mnoge druge moralne osobine nužno su prirođene ljudskoj duši, i nije ih lišena bez obzira na to koliko velika osoba bila.

Uzvišeni Allah naredio je Svojim robovima, u formi zakona i stroge zapovijedi, da očiste svoje duše, tako da mogu slijediti put bogobojaznih, čestitih i onih koji popravljaju sebe i druge.

Jedna od najvažnijih karakternih osobina, koje imaju snažan utjecaj na čovjeka, uistinu je njegova sposobnost prilagođavanja i navikavanja, koja je, sama po sebi, karakter koji ukazuje na upotpunjenje i kontinuitet blagodati, njihovu postojanost i

njihovo trajanje i uvećavanje, i to je, tako mi Allaha, karakter koji bi trebao potaknuti vjernika na više zahvalnosti, priznanja, pokajanja i odanosti.

Ova osobina najbolji je korektiv i poticaj, koji stoji iza čovjeka u postojanosti na Pravom putu, i motivacija da slijedi put dobrote i pobožnosti, jer ona ga podstiče na pokornost i poslušnost, i odgaja ga u okrilju dobročinstva i ibadeta, tako da se navikava na ibadete i činjenje dobrih djela, namaza, posta, dobročinstva, učenje Kur'ana, održavanje rodbinskih veza, otklanjanje nedaća od ljudi, ispunjavanje njihovih potreba, činjenje dobrih djela i pomoć potrebnima. Ovo je pohvalna, preporučena i ciljana vrsta prilagođavanja i navikavanja, za koju njen vlasnik zaslužuje zahvalnost, i zbog koje se povećava njegov "dobitak", s obzirom na to da ga ona vodi ka različitim oblicima pokornosti, poslušnosti, pobožnosti, koje postaju njegova navika, od koje se teško odvaja, i ne može sebe zamisliti bez nje, a sve to je, Allahovim dobrom, uputa na Pravi put, dobročinstvo, dobrotu i ostavljanje pozitivnog traga iza sebe.

Jedan od pohvalnih oblika prilagođavanja i navikavanja, koje je Allah usadio u čovjeku, jeste prihvatanje iskušenja kao sastavnog dijela života i sposobnost podnošenja nevolja. Da nije ove sposobnosti, život onih koje je zadesila nevolja i koje su okružila iskušenja bio bi nepodnošljiv i nezamisliv, jer prvi udarac nesreće i iskušenja je najbolniji, i zato je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Strpljenje se pokazuje u trenutku prvog udarca" (Muttefekun alejhi), a onda čim potraje, njegov teret se smanjuje i stvar postaje lakša, pa ga duša prihvata i postaje zadovoljna njime, pokoravajući se tako Allahu i prihvatajući Njegovu odredbu, sa zadovoljstvom i čvrstim vjerovanjem. Ovo je, zasigurno, jedna od Allahovih blagodati prema čovjeku, na kojoj je obavezan zahvaljivati. To je zato što posljedice iskušenja i nedaća ne traju vječno, pa da u potpunosti poremete njegov život i učine ga neizdrživim.

Postoji i pokušena vrsta navikavanja, čiji počinitelj zaslužuje prijekor, a ona je navika zaboravljanja blagodati, njihovog nespominjanja i nezahvaljivanja na njima. Ova navika vjesnik je negiranja blagodati i nagovještaj njihovog nestanka. Nezahvalnik ne priznaje Allahu nijednu blagodat, a možda je čak pripisuje sebi i svojim precima, iz

nevjerstva i poricanja, kao što Uzvišeni kaže: "Oni znaju da je blagodat od Allaha, pa je poslije poriču – većina njih su nevjernici" (En-Nahl, 83). Mudžahid, Allah mu se smilovao, rekao je: "Ovo se odnosi na čovjekove riječi: 'Ja sam to naslijedio od svojih očeva.'" Liječenje ove vrste bolesti postiže se: pažljivim prebrojavanjem blagodati, osjećajem njihovog prisustva, pripisivanjem Onome Ko ih daruje, sjećanjem i razmišljanjem o njima i, na kraju, zahvalnošću, riječima i djelom.

O vjernici, bojte se Allaha, i ne dozvolite da zbog naviknutosti na nešto zaboravite blagodati i dobra koja uživate, zahvaljujte svome Gospodaru na onome čime vas je obdario i što vam je dao, sjećajte se uvijek Allahovih blagodati prema vama i molite Ga da vam ne uskrati Svoju dobrotu, dobročinstvo i obilno davanje, na koje vas je navikao.

Najružnija vrsta navike jeste naviknutost na činjenje grijeha i nemarnost prema njihovim negativnim posljedicama i iskušenjima koja oni uzrokuju, a ružnije od toga jeste ne osjećati krivicu, odgovornost i bol zbog njihovog činjenja, štaviše, njihov počinilac osjeća kao da je uradio nešto sasvim uobičajeno i dozvoljeno. Rezultat takvog stava je "katanac" na njegovom srcu, a to je, tako mi Allaha, jedna od najvećih kazni, koja izaziva srdžbu Gospodara Zemlje i nebesa. "A nije tako! Ono što su radili prekrilo je srca njihova." (El-Mutaffifin, 14)

Spas od toga nalazi se u trenutnoj pokornosti i stalnom kajanju, sve dok duša ne postane "tijesna" za svaku neposlušnost, grijeh i ružan postupak, a to je jedan od važnih znakova imana, o čemu je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, rekao: "Koga raduju njegova dobra djela, a rastužuju njegovi grijesi, taj je pravi vjernik." (Tirmizi)

Donosite salavate i selame, Allah vam se smilovao, na najbolje stvorenje, Muhammeda ibn Abdullaha, to vam je naredio vaš Gospodar, rekavši: "Allah i meleki Njegovi blagosilju Vjerovjesnika. O vjernici, blagosiljajte ga i vi i šaljite mu pozdrav!" (El-Ahzab, 56)

